

A NAP INTERJÚJA

Bloom-kultusz, avagy az egymásra találás mítosza

● **Tersztyánszky K.**

A negyedik Bloomsday alkalmából tegnap Vas megyébe látogatott *Derek Hannon*, Írország nagykövetségének első titkára. A diplomatát az ír—magyar kapcsolatok alakulásáról, a James Joyce-kultusznak abban betöltött szerepéről kérdeztük.

— 1995 októberében nyílt meg budapesti nagykövetségünk, előzőleg Bécsben tevékenykedtünk. A nagykövet úron kívül még ketten vagyunk, egy gazdasági titkár és jómagam, aki egyúttal a kulturális attasé funkcióját is betöltöm. A kapcsolatok létesítéséhez a személyes jelenlétre okvetlenül szükség van, különösen egy ilyen országban, mint az önöké, ahol nincs ír nyelvű lakosság. Ugyan kétségekívül azok a legjobb kapcsolatok, amelyek nem központi ösztönzésre, hanem az egyes emberek kezdeményezésére jönnek létre, de előbb-utóbb ezek is igénylik az állami képviselők segítségét.

— *Milyen eredményeket értek el eddig a kultúrdiplomáciában?*

— Annak ellenére, hogy kevesen vagyunk, az elmúlt két évben már tettünk jelentős lépéseket. Megszerveztük például egy avantgárd ír színház magyarországi turnéját, az ELTE angol tanszékén ír stúdiumokat sikerült bevezetni, aminek kapcsán jelentős könyvállományt is adományoztunk az intézménynek.

— *Szombathelyre annak az emléktáblának az avatása apropójából érkezett, melyet James Joyce hősének, Leopold Bloomnak lakóhelyeként számon tartott házon he-*

lyeztek el. Ön szerint Dublinban tudnak a hős szombathelyi vonatkozásairól?

— Minden bizonnyal csak az a szűk értelmiségi réteg hallott róla, amely Joyce iránt érdeklődik. Meg kell vallanom, hogy Írországban a magukat leginkább műveltnek tartó emberek is legfeljebb azzal dicsekedhetnek, hogy *elkezdtek* olvasni az Ulyssset.

— *A világ más pontjain is tartanak a szombathelyihez hasonló Bloom-napot?*

— Nyilvántartást senki nem vezet róla, ezért hát nem sokról tudunk. Az biztos, hogy Zürichben van a legnagyobb Joyce-központ, és tudok a prágai Bloom-napról is. No és természetesen Dublinban is most zajlanak a rendezvények.

— *Ön szerint érdemes folytatni a Szombathelyen néhány éve megkezdett hagyományteremtést?*

— Nagy benyomást tesz rám a szervezők lelkesedése és optimizmusa, és úgy vélem, van mód a folytatásra. Bennem is felmerült már néhány ötlet, hogy hogyan kapcsolódhatnánk be a rendezvényekbe. A későbbiekben a követség segítségével meg lehetne hívni olyan tudósokat, szakembereket, akik a Joyce-mítosszal foglalkoznak. Elképzelhetőnek tartom azt is, hogy az önök városa és Dublinnak valamelyik kerülete — amely egykor szintén otthont adott a regényhősnek — testvéri kapcsolatot hozzon létre egymással. Nem az a lényeg, hogy a regényben leírtak valóságalapját kutassuk, hanem az, hogy a vídamság mellett fontos dolgokban is közeledjünk egymáshoz.